

[Ole Vig Jensen]

har fået en ejendommelig gang frem til talerstolen. Sandheden om dagsordenen er jo, at der i et godt og grundigt arbejde forud for forespørgselsdebatten blev samlet et ganske bredt flertal for netop den formulering, den har fået, og som jeg har forstået er noget anderledes end den, det konservative folkeparti havde bebudet forud for debatten. Derfor er det selvfølgelig mærkeligt, at partiet pludselig lynhurtigt gør dagsordenen til sin. På den anden side – og det vil jeg benytte lejligheden til at glæde mig over – skal jeg ikke beklage, det store spring fremad hos det konservative folkeparti, og derfor kan jeg sige, at dagsordenen meget langt tiltaler os.

Helle Degen (S):

Jeg vil da starte med at sige, at det var ganske store ord, fru Eva Møller betjente sig af om den forfejlede socialdemokratiske uddannelsespolitik. Jeg synes, at disse bemærkninger tydeligt bar præg af sure rønnebær. Det er tydeligt for enhver, der deltager i den uddannelsespolitiske debat, at det konservative folkeparti er ude i en ørkenvandring på dette politiske område, og jeg forstår godt ubehaget og behovet for den højtråben, som vi også her i dag var vidne til.

Udgangspunktet for denne debat må efter vores opfattelse imidlertid være de unges situation. De store ændringer overalt i samfundet, ikke mindst på arbejdsmarkedet, skaber usikkerhed hos de unge. For dem er det ganske svært at overskue, hvilke kvalifikationskrav arbejdsmarkedet vil stille til dem. Det er svært for dem i overgangsperioden efter folkeskolen. Hvad så? Derfor bliver tiden herefter for den unge ofte præget af usikkerhed og afventen. En politisk debat som den, vi skal have i dag, må og skal, også set ud fra vores synspunkt, interessere sig for de tunge problemer for den uddannelsesfremmede del af ungdommen, for restgruppen og for taberne, eller hvordan det nu er vi plejer at udtrykke det.

Dette udtryk for en helhedsvurdering, en uddannelsespolitisk, ungdomspolitisk betragtning er årsag til, at socialdemokratiet ikke mener, at den store gymnasireform kan realiseres netop nu. Det er der vist brug for at gentage også ved denne lejlighed, og hvorfor? Jo, fordi vi netop i disse år er i gang med at bygge et helt nyt uddannelsessystem op for den uddannelsesfremmede del af ung-

dommen med baggrund i principbeslutningen om de 16–19-åriges uddannelsesstilbud.

En god del af folketingets partier enedes om vigtigheden af at etablere en hel vifte af uddannelsesstilbud til de unge, når de forlader folkeskolen, fremfor det alt for begrænsede tilbud, som tidligere generationer blev stillet over for: enten kan du gå i lære, eller du kan gå i gymnasiet, eller du kan, hvad der var virkeligheden for den største part, forblive fagligt forudsætningsløs. Vi står efter vores opfattelse lige nu dér i processen, hvor man er i gang med etableringen af disse uddannelsesstilbud.

Nogle vil så spørge: hvad kommer det gymnasiet ved? Det kommer det meget ved, er svaret, for hvad skal der være af sammenhænge mellem alle disse uddannelsesstilbud for de 16–19-årige? Hvordan skal de forskellige skoleformer samarbejde? Hvad er der af fælles indgange og udgange i vort tilbud til den enkelte unge? Det er efter vores opfattelse for tidligt at sige noget herom, førend formentlig i midten af 1980'erne.

Vi finder det imidlertid interessant, at der siden 1975 er sporet en betydelig interesse for at gøre forsøg med indholdet og strukturen i gymnasiet. Det hænger nok sammen med to ting. Der er registreret en eksplosiv søgning til gymnasiet fra ca. 8.500 i 1962 til ca. 25.000 i 1982. For det andet viser der sig at være en ændret brug af gymnasiet. Mange unge søger f.eks. ind uden at have planer om længerevarende teoretisk uddannelse. Det viser sig også ved et mønster i valg af grene og fag, som er anderledes end tidligere.

I et svar til uddannelsesudvalget her i tinget på bilag 54 under almindelig del redegør ministeren for arten af de forsøg, der gøres, og omfanget heraf. Strukturforsøgenes antal er ikke de mange, ca. 10–15 stykker, men de er ganske interessante. De spænder nemlig meget vidt, lige fra sammenholdte forløb til yderligere grendelinger og forsøg med modul- eller periodelæsning.

Jeg deler ministerens opfattelse, at det er for tidligt endnu derudfra at slutte, hvordan en fremtidig struktur skal være sammenholdt med de andre skoleformer på samme niveau. Hovedparten af de 330 forsøg, som ministeriet indtil nu har godkendt, gør forsøg med styrkelsen af enkelte fag på de højere niveauer, som fru Eva Møller jo var så begejstret for, vægtingen af grupper af fagkombinationer.